

Za prof. Alešem Rybkou

Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, který nestojí na cestě hříšných, který neseďává s posměvači, nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci. Je jako strom zasazený u tekoucí vody, který dává ovoce v pravý čas, jemuž listí neuvadá. Vše, co podnikne, se zdaří. Ž 1,1-3

V sobotu 30. března se v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské v Klimkovicích rodina, přátelé, žáci, hudbymilovná veřejnost Ostravska a Slezska, rozloučili s člověkem pevné víry, vynikajícím chrámovým a koncertním varhaníkem, skvělým improvizátorem, organologem a hudebním pedagogem, stavitelem varhan – prof. Alešem Rybkou, který zesnul po delší nemoci 26. března ve věku nedožitých 80 let.

Aleš Rybka se narodil 7. listopadu 1939 ve vážené klimkovické rodině v domě na Náměstí v historické zástavbě ze 17. stol., který rod Rybků vlastní od r. 1887. Zde vyrůstal a spokojeně žil po celý svůj život. Jeho maminka byla varhanicí v místním kostele sv. Kateřiny, sloužila k chvále Páně dlouhých 46 let. Štafetu po mamince pak převzal v dalších letech i její syn Aleš, který v 80. letech navrhl pro klimkovický chrám nové varhany, díky nimž se v kostele sv. Kateřiny může profesionálně natáčet varhanní hudba. Od raného dětství Aleš Rybka projevoval velké hudební nadání, učil se hře na klavír a už ve svých 7 letech poprvé zasedl ke královskému nástroji, který se mu stal celoživotní láskou. V r. 1954 vykonal přijímací zkoušku na tehdejší Státní hudební a dramatickou konzervatoř v Brně, kde studoval hru na varhany u vynikajícího pedagoga Josefa Pukla. Po absolutoriu vyučoval na hudebních školách v Brně, ale na přání rodičů se navrátil do Klimkovic. Studoval pak obor

varhany na Janáčkově akademii múzických umění v Brně, svá studia ukončil v r. 1969. Pak víc jak 40 let vyučoval varhanní hru na Lidové konzervatoři v Ostravě. Je zajímavé, že v r. 1972 si sám navrhl projekt stavby dvoumanuálových varhan v největším pokoji svého domu, který realizoval s pracovníky kmovské firmy Rieger – Kloss, a to tak, aby nástroj ladil s prostorem historického pokoje a jeho zařízením. Toto místo se pak na dlouhá léta stalo dislokovaným pracovištěm Lidové konzervatoře v Ostravě, kam docházeli jeho žáci. Později se podílel na vzniku soutěže mladých varhaníků – Mezinárodní varhanní soutěže Petra Ebena, byl také v r. 1992 jedním z iniciátorů založení střední umělecké školy varhanářské v Krnově. Zajímavostí v hledání stop jeho života může být i málo známý fakt, že Aleš Rybka měl rád loutko-

vé divadlo, sám za svůj život vyřezal 45 loutek.

Aleš Rybka, na něhož vzpomínáme, byl velmi milý, přátelský člověk se stálým úsměvem na tváři. Věnoval nezištně mnoho času navíc mnoha desítkám svých žáků, z nichž vychoval skvělé varhaníky, někteří z nich jsou i členy naší církve. Prof. Rybka byl hluboce věřícím člověkem katolického vyznání, ale patřil k lidem ekumenicky vstřícným. To dokazuje fakt, že na přelomu 60. a 70. let navrhl dispozici – přestavbu varhan v Husově sboru v Ostravě – Svinově, kde také několik let skvěle doprovázel bohoslužby a obřady naší církve. A nejen tam. Kdykoli byl požádán o službu v některém z našich sborů na Ostravsku, vždy ochotně posloužil a také byl velmi dobrým rádcem ve věci oprav a úprav varhan našich sborů. Ve šlépějích otcových kráčel i jeho syn Pavel, pedagog a koncertní varhaník. Za žáky a členy Církve československé husitské proto vyslovujeme velký dík za život i dílo prof. Aleše Rybky, které zůstanou natrvalo v našich srdcích. Věčné odpočínutí dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí, ať odpočívá ve svatém pokoji. **Zdeněk Kovalčík**

